

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1431. usque ad annum 1441

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1768

VD18 90118316

§. 58. Thomæ de Corsellis oratio contra Eugenium Papam.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66426](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66426)

§. LVIII.

Sæcul. XV.
A.C. 1439.*Thomæ de Corfellis oratio contra Eugenium Papam.*

Lugdunensis Archiepiscopi sententiam Abbas quidam natione Scotus, subtilis ingenii Vir; necnon Thomas de Corfellis Ambianensis Canonicus roborare, atque Basileensium conclusiones propugnare aggressi sunt; verum hos Burgensis Episcopus pluribus objectis difficultatibus repressit. Æneas Sylvius Doctoris de Corfellis orationem copiosius recitat, ejusque modestiam non minus, ac scientiam plurimum commendat. In illa Thomas ostendere conatus est, Papam subesse Concilio & Ecclesiæ, eoquod hæc errandi nescia, ille autem erroris periculo expositus, illa Mater, hic Filius, Sponsa Christi illa, hic duntaxat illius Vicarius foret. Dein illa Evangelii verba explicabat: *Tu es Petrus, & super hanc Petram ædificabo Ecclesiam meam, & portæ inferi non prævalebunt adversus eam.* Matth. c. 16. v. 18. Ea vero Lucæ verba c. 22. v. 32. *Rogavi pro te, ut non deficiat fides tua,* de Ecclesia intelligenda esse, eoquod S. Petrus omnes ceteros Apostolos repræsentaret, nec privilegia, quæ Apostolorum Principi concessa fuissent.

Secul. XV.

A.C. 1439.

sent, aliter data credi oporteret, quam quatenus universalis Ecclesiae personam exhiberet, quem etiam ad Ecclesiam remisisset Dominus, cum dixit: *Dic Ecclesiae.* Inde concludit, quod Papa, si Ecclesiam non audierit, tanquam Ethnicus & publicanus haberi debeat, illi vero, qui fecus sentirent, aut quod Ecclesiae contempnit, Concilio generali non aequè conuenire assererent, talia vel vanæ gloriæ vel præmiorum expectatione, & ambitionis excæcatione, adulatorie enuntiant non tam ignorantiae, quam pertinacis stimulis ad velitandum adacti, magisque verbosi, quam eloquentes. In reliqua totius sermonis sui parte, quam longè protraxerat, totus in eo erat, ut Concilium supra Papam esse comprobaret.

Georgius Vicentiæ Episcopus, qui paucis abhinc diebus Moguntia rediit, prioribus istis disceptationibus non intererat, nullis artibus persuaderi poterat, ut sententiæ, qua Eugenium hæreticum declarare nonnulli meditabantur, subscriberet. Huic Præsuli Amadeus Lugdunensium Archiepiscopus (quamvis contrarium sentiret) plurimum favebat, illiusque partibus accedere non dubitabat, veritus, Eugenii depositionem nimium accelerari, & in re tanti momenti cæco, nimiumque præcipiti impetu procedere. Ejusdem cum plurimi quoque alii essent

essent opinionis; omnis deliberatio suspen- Sæcul. XV.
 sa permansit, quamvis tres primæ (ut A. C. 1439.
 vocabant) Deputationes jamjam octo il-
 las conclusiones omnino approbassent; *Æn. Sylv. in*
 quarta enim tres primas quidem admit- *Fasciculo de*
 tendas, ceteras vero quinque rejiciendas *gestis Cons.*
 declarabat. Jam equidem advenerat *Basil.*
 dies, scilicet feria sexta, qua Congregatio
 Generalis pro more haberi debebat; ve-
 rum Mediolanensis, & Panormitanus Ar-
 chiepiscopi unacum Arragoniæ Regis, &
 Mediolani Ducis Oratoribus fortiter sese
 opposuerunt, omnesque sibi adhærentes,
 ut strenue resisterent, adhortati sunt. Vo-
 cabantur etiam Cardinalis Tarraconensis,
 & Ludovicus Protonotarius, quorum
 prior Soloduri moram trahebat, alter ve-
 ro ad Thermas secesserat, non tam ut cor-
 poris sanitatem curaret, quam nequid ad-
 versus conscientiæ suæ stimulos pro Eu-
 genio agere compelleretur. Complures
 quoque Arragoniæ Episcopi fuere voca-
 ti, qui omnes pridie illius diei, qua Gene-
 ralis Congregatio decreta erat, adve-
 nere.

His nequicquam tentatis, nihilomi-
 nus Congregatio habebatur, cui Princi-
 pum Oratores intervenerant, atque una
 omnes velut ex condicito decisionem caus-
 sæ pro viribus impedire moliebantur.
 Unde utrinque contentio recrudit, ac
 præprimis Itali, & Hispani propositos ar-
 ticulos

Sæcul. XV. A.C. 1439. tuculos nequaquam suscipiendos esse, o
 mni ope, & opera contendebant. His
 inter Legatos primus verba fecit Burgen-
 sis Episcopus, qui rem, usquedum cete-
 ri Principum Oratores ex Moguntino
 Conventu redirent, suspendendam cen-
 suit. Hunc excepit Panormitanus, pro-
 lixum declamans sermonem, cui illa Pro-
 phetæ Isaiæ verba præfixit: *Clama-
 cesses, quasi tuba exalta vocem tuam. cap. 38.
 v. 1.* & vero altissime clamabat, ratus
 ad præcavendam, ut inquebat, imminen-
 tem Ecclesiæ ruinam, tantam vocis in-
 tensionem oppido necessariam: tandem
 rationem suam absolvit, comminatus
 contra cunctos Basileensium ausus ap-
 te reclamaturum, nisi ulterioribus contra
 Eugenium attentatis abstinere, scri-
 ptamque suam protestationem publice
 perlegi iussit. Huic Ludovicus Protoco-
 tarius respondit, qui tamen hisce contes-
 tionibus exiguo adhuc tempore superites,
 e lue pestifera, qua non nisi triginta sex
 horas decubuit, e vivis ereptus est, anno
 ætatis suæ trigesimo. Illius memoriam
 Æneas Sylvius multis encomiis celebra-
 necnon miram ejus in dicendo facul-
 diam, profundamque eruditionem magno
 pere extollit.